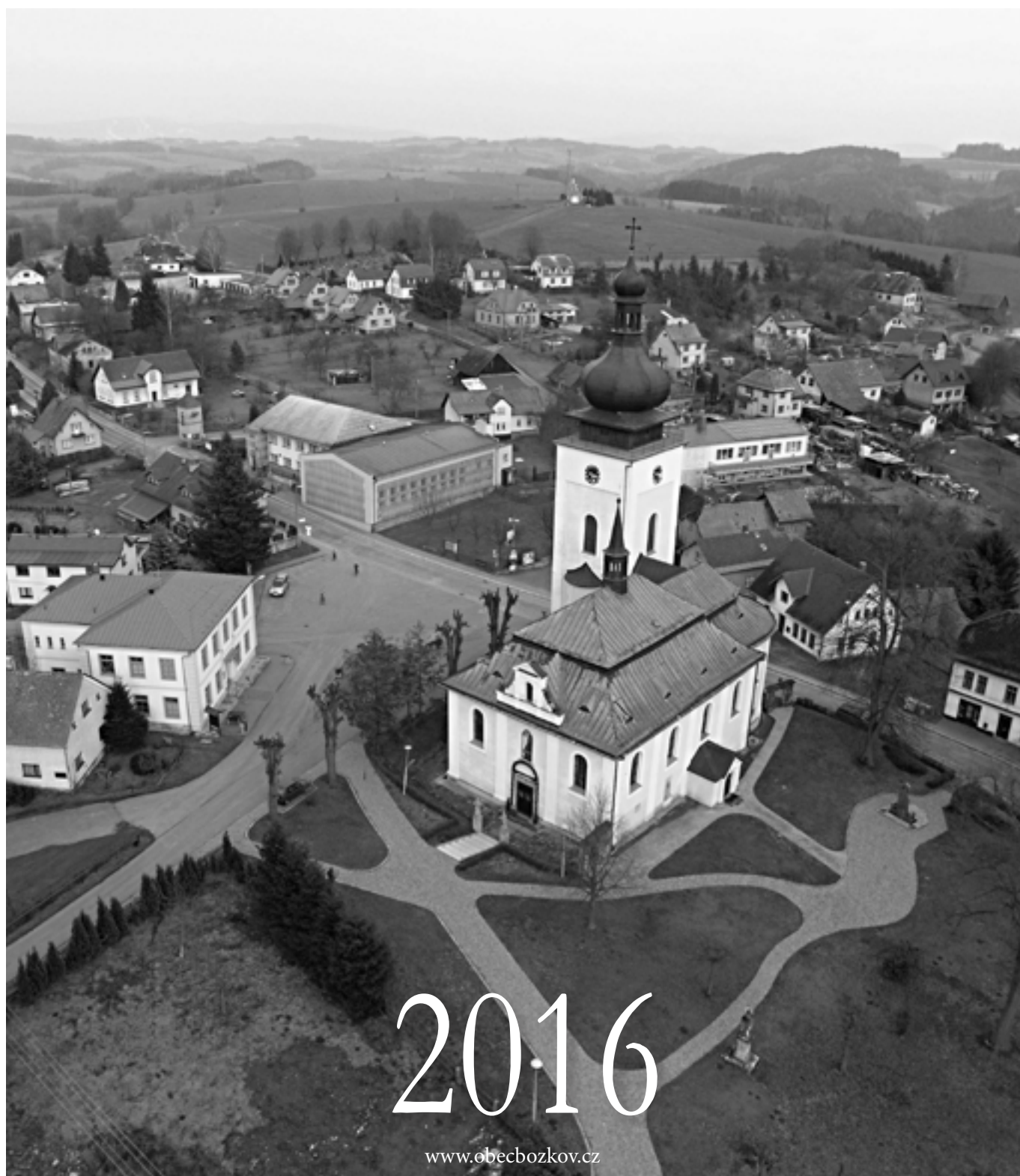

BOZKOVÁČEK

občasník o lidech a pro lidi z naší obce

www.obecbozkov.cz

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané, přiblížil se čas bozkovské pouti a to je každým rokem znamením poloviny roku. Letošní poutní program je připraven v rámci projektu česko – polského přátelství mezi naší obcí a Gminou Jeżów Sudecki. Ta se nachází jen malý kousek od Jelenie Góry. Přátelé v rámci projektu přijedou na poutní setkání a zúčastní se programu, který každoročně chystáme, včetně soutěží. Doufáme, že je přivítáte i vy. V budoucnu se setkáme při nějaké akci u nich.

V obci se hned z kraje jara podařil realizovat projekt na opravu cesty v drahách, kde byly z části odstraněny kritické úseky a opraveny odvodňovací zařízení. Rovněž akce oprava střechy na sokolovně se blíží ke konci. Po počátečních potížích, kdy jsme o sokolovnu málem přišli požárem starého trámu, se podařil vyřešit problém se zatékáním a doufejme, že zvolená technologie bude sloužit jako na první půlce, kde je již patnáct let položená. Zde bych chtěl pochválit členy naší jednotky SDH za včasnou a odbornou pomoc, hlavně Václava Huška a Radka Václavíka, kteří se zasloužili o to, že do příjezdu profesionálních hasičů nedošlo k rozšíření ohně na větší část budovy.

Větší akcí je realizace projektu „Úprava prostoru U Maticky v Bozkově“, která začne po pouti. Zde bych chtěl zmínit důvod pokácení lípy, která toto území zdobila mnoho let. Rozhodli jsme se tak proto, jelikož její výška i kořenová soustava by bránila realizaci. Místo ní vysadíme strom jiný, tak aby pěkně zapadl do nově upraveného prostranství. Prozatím nebude instalován přístřešek nad pramenem, aby vynikla kaple svaté Marie. Doufejme, že společně s realizační firmou pana Michala Zonygy vznikne v Bozkově hezké místo na odpočinek.

O prázdninách dojde v naší MŠ k rekonstrukci sociálního zařízení a výměně odpadního vedení. Zde doufáme, že se podaří odstranit problémy týkající se zápachu v těchto prostorách, tak aby po předešlých akcích zvelebujících prostředí pro výuku dostaly děti tuto část k využití novou, pěknou.

Sluší se zhodnotit rovněž práci našich občanských sdružení. Zde bych rád poděkoval všem vedoucím a rodičům, kteří vedou naši mládež. Všem, kteří reprezentují naši obec, ať se jim daří dosahovat co nejlepších výsledků. Ať jsou to divadelníci, hasiči, myslivci, jeskyňáři, motorkáři, cvičenky, cvičenci a všichni ti, co přispívají ke zdatu akcí, jako třeba koncerty, divadla, fotbalová utkání, hasičské soutěže, závody, dětské dílny nebo dětský den.

Jistě jste si všimli prací, které proběhly na „dálnici“. Jsou výsledkem spolupráce místního střediska Agrocentra Semily a obce Bozkov. Je to sice ve fázi pokusu, ale cesta dozná alespoň částečné úpravy, aby se dala používat pro vycházky a sportovní aktivity Vás občanů a rovněž aby se zlepšily podmínky pro zemědělskou a lesní činnost. I další spolupráce s Agrocentrem je příkladná a je velkým přínosem pro nás všechny.

Jsem spokojen s tím, jak se Vám daří třídit odpad co do množství. Zlepšuje se i kvalita třídění jednotlivých druhů odpadu. To je můj subjektivní dojem, který nemám jak změřit.

Naše pouť vždy odstartuje dětem prázdniny a nastane doba dovolených, přeji Vám proto hezké počasí a šťastné návraty do naší obce.

Starosta obce Stanislav Doubek jun.

ZPRÁVIČKY ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY

V dubnu a květnu se malí sportovci ze školky zúčastnili sportovního dopoledne pro MŠ v Semilech. V dubnu se akce konala v hale sportovního centra, kde si naši šikulové vysoutěžili krásné 8. místo. V květnu pak jeli na městský stadion, kde měli možnost vyzkoušet si různé prvky atletiky.

V květnu jsme využili dne otevřených dveří u Hasičského záchranného sboru v Semilech. Děti z MŠ i ZŠ si s nadšením vyzkoušely hasičskou výzbroj i „hasení Jizery“.

Na konci května pod záštitou Základní školy Ivana Olbracht v Semilech proběhl ozdravný pobyt v Itálii – Bibione.

Z naší základní školy jelo letos 6 žáků. Pobyt u moře se všem líbil a doufáme, že příští rok pojedeme znovu.

Jak již bývá zvykem, na začátku června jsme se vypravili na školní výlet, letos na hrad Kost. Hradem nás provázela princezna Karolínka, poté následovalo představení Princezna a drak v podhradí a nakonec jsme si udělali příjemnou procházku údolím Plakánek. Školní výlet nebyl odměnou jen pro děti, ale i pro všechny zaměstnance

organizace. Paní kuchařky měly připravené pro děti mateřské školy svačiny a pro všechny výletníky pak i k obědu řízek s chlebem a zeleninou.

Na prázdniny je naplánovaná rekonstrukce sociálních zařízení v mateřské škole. Sice se nám nepodařilo finanční částku získat v projektu Domestos pro školy, ale za pomoci obce Bozkov vytoužená a potřebná rekonstrukce proběhne. I letos se ale do soutěže zapojíme, abychom se pokusili získat finanční výhru pro dokončení rekonstrukce. Proto Vás opět prosíme o spolupráci (bližší informace na webových stránkách školy (www.obecbozkov.cz)).

Během letošního roku jsme zažili spoustu krásných zážitků, ale teď už je opravdu čas na prázdniny.

Přejeme krásné léto a v září opět v plné síle na shledanou.

*Za kolektiv zaměstnanců ZŠ a MŠ Bozkov
Jana Valská, ředitelka*

SOKOL

Naše organizace již delší dobu pracuje v naší obci více či méně úspěšně v na poli sportu a kultury. Je to činnost velmi bohatá a rozmanitá po celý rok. V tělocvičně školy a Sokola cvičí děti a ženy. Zúčastňujeme se všech sportovních a kulturních akcí naší obce.

Největší aktivitu vykazuje oddíl fotbalu. Velmi se vyplatila spolupráce oddílu z Bozkova s oddílem ze Semil, co se týče mládežnických celků. -A- mužstvo bude příští sezónu účastníkem Krajského přeboru Libereckého kraje. -B- mužstvo si zahraje v Okresním přeboru. O účinkování mládeže bude rozhodnuto během prázdnin.

V naší obci není o sport nouze. Prakticky denně se něco děje v našem sportovním areálu. Sokolovna je díky celoročnímu vytápění v období zimy značně vytěžována.

Co se týče zábavy, jsou pořádány koncerty a diskotéky. Jsou organizovány dětské a jiné aktivity pro mládež. Úspěšné je i účinkování ochotnických divadel, jak dospělých tak dětí. Nelze opomenout také úspěšnou činnost

našeho loutkového divadla. Naše ochotnické divadlo hostuje také mimo naší obec, a to velmi úspěšně.

Za trvale bohatou činností stojí spousta hodin dobrovolné práce lidí, kteří se na ní podílejí. Proto na závěr je třeba poděkovat všem, kteří se na činnosti naší Jednoty SOKOL podílejí.

Našim dětem přeji krásné prázdniny.

Starosta TJ SOKOL Standa Doubek sen.

FOTBALOVÉ OHLÉDNUTÍ

STARŠÍ PŘÍPRAVKA – OKRESNÍ PŘEBOR

Naši nejmladší fotbalisti začali v jarní části velice dobře vysokou výhrou 12:5 na domácím hřišti s družstvem Jilemnice a v první části jara se jim dařilo. V druhé půli přišel výpadek formy a dvěma zápasy se doslova protrápili, i když měli na to, se soupeřem držet krok. Ukázali však, že pod vedením trenéra Zdeňka Částka jsou i těm nejlepším týmům rovnocennými soupeři a že je umějí i potrápít a hrát s nimi nerozhodně. Ve své soutěži se proto drží na krásném 6. místě tabulky s prozatím 163!! góly v brance soupeřů. Je za nimi vidět veliký kus práce a hlavně trpělivosti našeho trenéra, i když někdy je to těžké.

Děti taky v průběhu jara dostaly nové kompletní dresy, za které moc děkujeme, a zároveň k nám zavítaly i nové

posily, za což jsme moc rádi, protože dětí je nedostatek. Bohužel příští sezonu v této soutěži pokračovat nemůžeme, z důvodu nedostatku mladších dětí, a musíme začít hrát novou soutěž, a to mladší žáky, kde už je konkurence větší, ale věřím, že náš trenér Zdeněk je připraví opět na výbornou a nebudou se pohybovat na konci tabulek.

Věřím, že opět do další sezony dají naše děti vše a bude se jim dařit, a proto prosím zlepšit docházkovou morálku na tréninky a celkovou kázeň během tréninku, když už tomu trenér rád obětuje svůj volný čas, aby nechodilo těch dětí málo. Těžko se pracuje s menším počtem a jen těžko se dneska k dětem někdo shání.

Závěrem jim chci popřát krásné prázdniny a mnoho vstřelených branek do sítě soupeřů v nové soutěži. A doufám, že se všichni opět sejdeme ve zdraví na tréninku po letní pauze.

Napsala Hanka Kurfiřtová

Starší přípravka s organizačním týmem.

DOROST

Bozkovský mladší dorost měl na začátku jarní sezony výborně našlápnuto na přední příčky tabulky.

Nápomocí k tomu byla i podpora ze staršího dorostu ze Semil, kdy starší kluci podporovali náš tým svými zkušenostmi. Vítězství bylo dosaženo v městech rozmístěných v našem kraji. V krajské soutěži mohl náš dorost dosáhnout prvního místa. Tomuto úspěchu však zabránilo pár nečekaných faktů. První byl ten, že se k naší jarní sezoně

přidala nastavba, se kterou by se náš tým vypořádal snadno, avšak přestali nás podporovat starší dorostenci. Místo zkušených hráčů k nám začaly přicházet posily ze starších žáků, kteří se na kategorii dorostu teprve připravují.

Pár našich fotbalistů mělo ještě jednu fotbalovou akci, kterou byl fotbalový turnaj v Polsku, kde náš tým jako jediný český tým tvořil skoro reprezentaci. Tuto akci pro naše kluky připravil místní farář P. Krzysztof Mikuszewski. Naši fotbalisté tam vybojovali krásné druhé místo.

Príspevek od Jakuba Kurfiřta

HODNOCENÍ JARNÍ ČÁSTI BOZKOV „B“ SEZONY 2015/2016

Do jarní části sezony jsme vstupovali na 8. místě soutěže. Zimní příprava letos na jarní část sezony probíhala individuálně. Mladí hráči

trénovali buď s A týmem, nebo s dorostem. Matadoři se připravovali samostatně buď hokejem, nebo v SC Semily.

K prvnímu jarnímu utkání jsme nastoupili bez jediného společného tréninku ani bez přípravného utkání. I proto je vítězství v Mírové velmi cenné, a to jsme byli B tým bez posil. I v dalších utkáních jara jsme podávali v celku dobré výkony. Obzvláště doma, kdy jsme se mohli posílit některými hráči širšího kádru A. Měli jsme v průběhu jara i několik silných výpadků (Lomnice, Bělá, Horní Branná). Ale i velmi vydařená utkání (Přepeře, Jilemnice a již zmínovaná Mírová). Obzvláště doma, kdy jsme se mohli posílit některými hráči širšího kádru A. I díky tomu rostly výkony mladíků v našem

týmu. Věřím, že to je budoucnost pro Bozkov jako takový. Jmenovitě Soudil Jan, Židlik Jakub, Kurfiřt Jakub, Šída Jiří, Hapyak Ondřej, ale pochvalu zaslouží všichni hráči, kteří průběžně nastupovali za náš B- tým Bozkova.

Celkem jsme na jaře odehráli zatím 11 utkání s bilancí 4 výhry, jedna remíza a 6 proher. Věřím, že v závěrečných dvou utkáních na domácí půdě zvítězíme, a dostaneme se tak na vyrovnanou bilanci výher a proher v jarní části. Tím bychom mohli skončit v konečné tabulce na 6. či 7.

místě, což je jistě potěšující i zavazující do nové sezony. A nakonec přeji všem krásný odpočinek o dovolené, načerpání nových sil. Hráčům mnoho elánu do trénování a štěstí v zápasech, vedení klubu a fanouškům pevné nervy a mnoho krásných fotbalových zážitků v nové sezoně 2016/2017. Na viděnou na Cihelném poli.

S pozdravem J. Jiránek

OHLÉDNUTÍ ZA JARNÍ ČÁSTÍ KRAJSKÉHO PŘEBORU V KOPANÉ

Mužstvo se semklo a po úpravách v sestavě hned následující velmi důležitý zápas zvládlo, zvítězilo 6:1. Následné dva domácí duely vyšly napůl, zbytečná prohra se Skalicí a cenná výhra nad Višňovou. Čtyři kola před koncem bylo jasné, že ke kýžené záchraně bude třeba 6 bodů. Nakonec stačily čtyři (výhra nad Č. Lípou a remíza v klíčovém utkání v Lomnici). Prohra se silnými Sedmihorkami a ambiciózními V. Hamry už na tom nic nezměnila.

Tým je třeba pochválit, že v závěrečných kolech v sobě našel sílu a touhu zachránit krajský přebor pro Bozkov i pro příští sezonu. Jako obrovský tmelící prvek se ukázal Kamil Makula, který všechny strhl nejen v kabině, ale hlavně na hřišti, kam se postupně vracel po dlouhém zranění.

Nemalé díky patří i Standovi Bejdovi, Mírovi Gůrovi a všem, kteří velký tlak ustáli a přispěli k záchraně.

A samozřejmě nesmím zapomenout na fanoušky, kteří fandili do roztrhání těla a také dokázali vyburcovat tým k bojovnosti, která vedla k udržení Bozkova v krajském přeboru.

Milan Mayer

Po podzimní části bylo téměř jasné, že nás čeká boj o záchranu v krajském přeboru, a tak k tomu směřovala i příprava.

Do týmu se vrátil Jirka Bém a na post brankáře za Kanavala přišel Ondra Králíček. V týmu dále nepokračoval Hejtmánek ani Holman.

Příprava probíhala dle možností v Bozkově a v Železném Brodě na umělých površích, bohužel díky zraněním a pracovním povinnostem ne dle představ.

Přípravná utkání byla sehrána pouze dvě, a tak generálkou bylo první kolo poháru s Horní Brannou ve Vrchlabí. Mužstvo předvedlo slušný výkon a zvítězilo 6:1. První mistrovské utkání sehrál „A“ tým na půdě Doksy a bohužel po prohře 1:2, kdy sahal po bodu, začal jaro prohrou. Druhý zápas vnesl optimismus do hráčů i realizačního týmu, přesvědčivá výhra 5:2 nad Mšenem byla bohužel na delší dobu jediná, následovala prohra se suverénní Chrastavou, výhra ztracená v posledních minutách se Žel. Brodem, potupná porážka s posledními Hejnicemi a ostudný debakl 1:9 doma s Frýdlantem. Po tomto jsem rezignoval na trenérský post a mužstvo převzal S. Bejda, asistentem mu byl K. Makula.

	Klub	Z	V	R	P	S	B
1.	Chrastava	26	25	0	1	128:22	75
2.	Sedmihorky	26	19	1	6	75:30	58
3.	Velké Hamry	26	13	5	8	66:48	44
4.	Č. Lipa	26	13	3	10	45:39	42
5.	Višňová	26	12	4	10	56:48	40
6.	Skalice	26	10	5	11	55:58	35
7.	Doksy	26	10	5	11	47:53	35
8.	Frýdlant	26	10	4	12	66:74	34
9.	Železný Brod	26	9	5	12	43:50	32
10.	Bozkov	26	8	5	13	55:76	29

MOTOSPORT BOZKOV

Vážení občané, čtenáři Bozkováčku, chtěli bychom Vás v krátkosti informovat o dění v našem Motosportu Bozkov (dále jen MSB), ve kterém se od Vánoc loňského roku událo opět pár změn.

Po Novém roce byla naše činnost zaměřena především na uskutečnění autoskijerinku, bohužel nepříznivé zimní podmínky nedovolily tento závod odjet, což nás velice mrzelo. Před zimou jsme pořídili techniku na závody, kterou jsme během celé zimy připravovali, bohužel zbytečně, a budeme doufat, že příští zima bude na sněhovou nadílku vstřícnější.

V zimních měsících bylo ještě uskutečněno promítání ze závodů šestidenní, kterého se účastnil i jezdec rallye Dakar David Pabiška, což u účastníků besedy sklidilo velký úspěch a zájem. Nyní se nacházíme pro nás zhruba v polovině závodní sezony. Odstartovaly už všechny seriály, od cross country, mezinárodního mistrovství České republiky v enduru a enduro sprintu, kterého se účastní převážně všichni jezdci MSB, až po mistrovství Evropy v enduru, kterého se zatím účastnili Jiří Hádek a Tomáš Koucký. Odjeté jsou dva podniky, a to hned z jara v Itálii a Francii. Zbývají ještě dva podniky, a to v Lotyšsku a Nizozemsku, kterého se zúčastní možná i další jezdci, Lukáš Hádek a Jakub Koucký. Letošní rok můžete vidět

mezi námi i nového jezdce, je jím mladý Břetislav Plíva z Chuchelny, který projevil zájem hájit naše barvy na závodech endura a cross country, za což jsme rádi.

MSB není jen o závodění, ale účastníme se i jiných akcí v naší obci, např. jsme připravili disciplínu na dětském dni a snažili se trochu přiblížit dětem svět motorek. O bozkovské pouti pro Vás budeme chtít připravit malé občerstvení atd. Nyní naše pozornost směřuje na letošní šestidenní, která se pojede ve Španělsku a startuje 11. 10. 2016. Náš tým doposud uskutečnil všechny kroky pro to, abychom se šestidenní mohli účastnit. Přesto je nad startem v závodě spousta otazníků, které se snažíme postupně rozluštit, a doufáme, že se všechno podaří tak, abychom se mohli na start tradiční motocyklové šestidenní postavit a reprezentovat naši obec.

V závěru bych Vás všechny chtěl pozvat za celý MSB na motocyklové závody cross country a závody traktorů, které se uskuteční v Bozkově během měsíce září. Určitě se přijďte podívat a podpořit nás, za což budeme rádi.

Všem Vám přejeme pohodově prožitou bozkovskou pouť a krásné, prosluněné letní prázdniny.

Za MSB Jakub Koucký

MYSLIVECKÉ SDRUŽENÍ BOZKOV

Letošní rok je v podstatě stejný jako předešlé. Dokrmování zvěře, odstřel předešlé, údržba kazatelen a podobně. Ten letošní byl oproti loňskému obohacen o tradiční myslivecký ples. Účast byla dobrá, a tak se práce s uspořádáním akce vyplatila.

Výstava trofejí se uskutečnila 22. - 23. 4. 2016 ve Vesci u Turnova. Na této soutěži okresního významu získal náš člen Pavel Nesvadba bronzovou medaili za srnčí trofej. Výstavu také ze stanov našeho spolku povinně navštívili naši noví členové, vlastně spíše členky - Stáňa Lampová a Martina Lampová. Tyto dvě adeptky mysliveckého spolku budou skládat zkoušky až příští rok na jaře.

Také jsme se zúčastnili ve společnosti ostatních bozkovských spolků a obecního úřadu dětského dne. Během léta nás čeká zajištění dostatku krmení pro zvěř na zimu.

O tom, že zvěř loví i naši občané, svědčí tento příběh: Jeden hezký den se vypravila Zuzka Nesvadbová se psem přes farní zahradu. V trávě tam spokojeně odpočíval srnec, kterého pes pořádně vyplašil. Srnec na nic nečekal a prudce vyrazil na útěk. Úlek musel být pořádný, že chudák neměl čas si všimnout nenadálé překážky - Zuzky, do které se trefil. A pořádně jí odřel nohu, že musela přijmout ošetření od Honzy Jošta na obci. Zuzka naneštěstí

srnce nechytla a tak dávejte na toho vyděšence pozor.

Možná málokdo ví, jak vypadá jezevec. Jeden jezevčí fešák se chytil do pasti i za domem u Pavla Nesvadby, kde jsem ho vyfotil. Samozřejmě jsme ho hned po focení pustili do volné přírody.

*Hezkou dovolenou vám přeje předseda MS-Bozkov,
Pavel Nesvadba*

HASIČSKÉ JARO

Program u hasičů se ani letos v prvním pololetí oproti předchozím rokům nijak zásadně neměnil a byl hlavně ve znamení tradičních aktivit.

Navíc byl bohužel jeden ostrý výjezd naší zásahové jednotky na zahoření v prostorech sokolovny, ale zejména díky pozornosti starosty a opravdu rychlému zásahu našich členů, kteří prvotní nebezpečí zlikvidovali ještě před příjezdem HZS, dopadlo vše dobře. Ale pojďme k veselším věcem.

Únorové maškarní plesy jsou již tradicí a i letos se vcelku povedly. V březnu jsme uspořádali okresní školení hasičských vedoucích mládeže a poté již nastal čas vrhnout se do soutěžení, které je v tomto období věnováno především dětem a dorostu, tedy naší mládeži.

Tradiční březnová Jablonecká hala mládeže je akcí, na kterou se všichni těšíme a i letos jsme ji obsadili v hojném počtu. Někomu se dařilo více, někomu méně, ale všichni se snažili a to je hlavní.

Děti na jaře tradičně absolvují Pohár OSH Semily o dráčka Soptíka. Letos za nás startovala dvě družstva mladších a jedno starší. Starší družstvo mělo velmi vyrovnané výkony a díky umístěním v popředí tabulky jsou na tom velmi dobře i v průběžném celkovém hodnocení,

kde figurují na stupních vítězů. Mladší to měli jak na tobogánu – střídali medaile s neplatnými pokusy, takže celkově to asi nic moc nebude, přesto dvě umístění na stupních vítězů jsou velmi dobrou vizitkou jejich práce.

Na konci května se konala okresní kola dětí a dorostu. Starší děti bohužel po úrazu Natálky nedokončily dvě disciplíny, přesto obsadily 12. místo z 25. Mladším se nevedlo tolik jako vloni, přesto je celkové 5. místo v letošní silné konkurenci dobrým výsledkem.

startovní číslo	DOROSTENKY						Celkový součet
	SDH	ZVP	PŮ	Štafeta 4 x 100m	Běh na 100m přek.	Test	
1	Bozkov	0	2	1	1	1	5
2	Radimovice	0	7	2	3	1	13
3	Příchovice	0	1	3	6	6	16
4	Jilemnice	0	6	7	7	1	21
5	Pěncín	0	5	5	5	1	16
6	Vratislavice	0	4	6	2	1	13
7	Semily	0	3	4	4	7	18

Okresní kolo dorostu se konalo hned druhý den po dětech a my mohli být spokojeni. Družstvo dorostenek i Tomáš Kafka zvítězili a stali se přeborníky okresu.

Muži i ženy absolvovali okrskovou soutěž, a postoupili tak na okresní kolo do Turnova.

V soutěžích okresního poháru v požárním útoku se nám letos prozatím vede o mnoho lépe než v letech minulých. Ženy B, které tvoří náš dorost, i muži A obsadili ve všech třech soutěžích stupně vítězů, dokázali zvítězit na domácí soutěži v Bozkově a vedou i celkové hodnocení celého poháru. Je to sice jen start sezony, přesto to je příjemné.

Největší jarní úspěch ale zaznamenaly naše dorostenky, které dokázaly už čtvrtý rok po sobě zvítězit v krajském kole požárního sportu, které tentokrát proběhlo v Zákupích. V nelehké konkurenci prokázaly, že nedřely půl roku nadarmo, a jasně si zajistily postup na mistrovství České republiky, které se koná 4. - 5. července v Českých Budějovicích.

K. Čermák jun., velitel

ZPRÁVA OD VČELAŘŮ

Každé jaro je pro nás včelaře velký otazník, jestli jsme včelky na zimu dostatečně nakrmili, jestli měly po zhruba sto dnech, a to jedině odpoledne, když se úly sluníčkem ohřály, možnost se prolétnout. Sledujeme s napětím česna a doufáme, že včelky z každého úlu vyletí. Ne vždy se to povede, a pak zlikvidujeme včelstva, která nepřežila. Už poslechem během zimy slyšíme varování, že to či ono není v úlu v pořádku. Snažíme se tak ta včelstva zachránit, obvykle tak, že je dokrmujeme.

Některá včelstva přišla během zimy o matku, nebo tato již není schopna se o kvalitní potomstvo postarat, tak musíme včely spojit s jiným úlem, aby nezahynuly. I za mírné zimy, jako byla tato, k nějakým úhynům docházelo. Taková včelstva nahrazujeme v období hojné snůšky, aby je ostatní včelky, nebo vosy nevylopily.

Vytváříme oddělky, do kterých přidáme matičky z ušlechtilého chovu, aby včelky byly nebudavé a dobré sběratelky nektaru. Tato včelstva na zimu dobře nakrmíme a teprve druhým rokem máme naději získat od nich med.

Letos včasný rozkvět prvních dárců pylu a nektaru umožnil včelkám, aby se dostaly rychleji do síly. Tak jsme se dočkali květového medu, i když nás o jeho část trochu ošidilo několik chladných dnů, kdy jej včelky opět zkrmily. Proto i v našem podhůří, které nemá tak dobré snůškové a teplotní podmínky jako v kraji, jsme brzo točili první med. Je to práce, při které včelař uvítá každou pomoc. Aby bylo možno med z plástů vytočit, musí se odstranit vosková víčka zakrývající buňky. Na tuto zdlouhavou práci byly už i vymyšleny stroje. Je ale ověřeno, že nejlepší odvíčkovací stroj je chápavá manželka. Teda když se chopí odvíčkovací vidličky a v prostředí nádherně provoněném medem, voskem a propolisem maká a nereptá. Ví, že ji čeká sladká odměna. Kromě sladké pusy od manžela získá do své kuchyně výborné přírodní sladidlo, kterému se cukr nevyrovná. Užije ho jednak k pečení, vaření, ke konzervování ovoce, jader ořechů, o přímé konzervaci a léčení medem ani nemluvě.

Taková pomocnice, která nejančí, když se jí nějaká pomýlená včelka zamotá do ondulace, protože ví, že pro člověka bez alergie je případné žihadlo zdravé. Jako manželka včelaře ví, že člověk by mohl zemřít až asi po 140 žihadlech.

Letos tedy díky dobrému nástupu jara a včeličkám se dočkáme i slušné úrody ovoce. Pochutnáme si jak na třešních, tak i na hruškách, které se delší dobu neurodily.

A tak, jestli si budeme na nich pochutnávat, neměli bychom zapomínat, že za to můžeme vděčit i včeličkám.

Hezké prázdniny vám přeje Z. Myslivec, včelař

SPOLEK STÁLÉHO ZDRAVÍ

Trocha z historie sportovních akcí

Aktivity Spolku stálého zdraví (dále jen SSZ) byly v letošním roce zatím na bodu mrazu. Ovlivnila to především přemíra soukromých zájmů a pracovního vytížení jeho členů. Toto hrubé zanedbávání péče o zdraví vedlo návazně pochopitelně ke zdravotním indispozicím. Je třeba si ale také uvědomit, že věkový průměr SSZ nebezpečně stoupá a mladší zájemci o členství neprošli již řadu let náročným přijímacím procesem.

V tomto příspěvku tedy proto sáhnou do historie, a jelikož jsem celou svou spolkovou éru byl něco jako „sporták“, budou to vzpomínky na významné akce SSZ sportovního charakteru.

Většina bozkovské veřejnosti jistě ví, že se v současné době SSZ podílí na pořádání pouťového turnaje v nohejbalu, kterého se většinou někteří členové i aktivně účastní. Kdo ale ještě pamatuje, že když byl spolek v „nejlepších letech“, hrál pouťový fotbalový mač proti „zbytku světa“, a že nebylo nezvyklé, aby na turnaji v nohejbalu byla 3 – 4 mužstva se spolkovým zastoupením?

Některá sportovní klání byla však veřejnosti úplně zapovězena a uceleně o nich obvykle nepodává svědectví ani spolková kronika. Skutečně adrenalinovým zážitkem byla např. jedna ze soutěží ve sborově sokolovny. Tam někdo z členů při valné hromadě náhodně objevil dřevěné chůdy. Ve velmi krátkém čase vznikla náročná překážková trať a závod s časem mohl začít. Nutno podotknout, že v nejednom případě šel umělecký dojem a čas stranou a borci bojovali o holý život. Při jiné valné hromadě v sokolovně byly zase vytvořeny tříčlenné týmy podle druhu konzumace – Zelení, Kozlové, Rumuni apod. a hrál se náročný celonoční turnaj v nohejbale. Zde byl nejspíš zlatým

hřebem asi pětivteřinový nechtěný leh jednoho kamaráda na pásce sítě. Vznik tohoto eskamotérského kousku nelze hledat samozřejmě jinde než v zápalu boje. Při jedné výjezdni valné hromadě se zase hrál v podstatě nekonečný turnaj ve stolním tenise. Boje se rozpoutaly nedlouho po příjezdu na místo v pátek a bez velké přestávky končily v sobotu odpoledne, a to jenom z toho důvodu, že fotbalisti v Bozkově hráli mistrovské utkání a spolkaři ho chtěli vidět. Nelze zde také nezmínit púľnoční kopání pokutových kopů, které se svého času stalo téměř koloritem při valných hromadách pořádaných na cihelném poli.

Tak snad Vás tyto zlomky z bohaté zákulisní sportovní historie SSZ trochu zaujaly. Pohled zpět není někdy špatný, ale bohužel také připomene, jak ten čas hrozně letí. Proto už je tu zase další pouť! Spolek stálého zdraví přeje všem pěkné počasí, dobrou náladu, příjemnou zábavu a pochopitelně STÁLÉ ZDRAVÍ!!!

Sporták Milan Dlabola

1. ROČNÍK BUMPERBALL TURNAJE V SEMILECH

Po absolvování BumperBall turnaje v Liberci vznikla myšlenka zorganizovat něco podobného i u nás. Jelikož je potřeba velký prostor pro hru, bylo SC Semily jasnou volbou.

Něco k přiblížení hry: Tento sport je nejvíce podobný fotbalu a hraje se v bublinách o průměru 1,5 m s pěti hráči na každé straně a spočívá v tom, dostat kulatý nesmysl jakkoliv do branky soupeře, tím veškerá podobnost končí. Pravidla jsou zde spíše morální (nevrážet do soupeře zezadu a také v momentě, kdy protivník leží na zemi). Jedna hra trvá 8 minut, až na finále a zápas o bronz, kde

jsme museli z časových důvodů snížit čas na 5 minut, v případě nerozhodného stavu nastal rozstřel v podobě jednoho hráče na každé straně až do chvíle, kdy padl gól.

1. ročník BumperBall turnaje byl naplánován na 7. května 2016 od 18:00. Zúčastnilo se ho 10 týmů z nedalekého okolí, a dokonce i jeden tým z Vrchlabí.

Týmy byly náhodně rozděleny do dvou skupin a hrálo se systémem každý s každým. Všechny zápasy byly velice zajímavé a přinášely mnoho komických střetů atraktivních pro obrovskou diváckou kulisu, která nás nesmírně překvapila. Celý turnaj vyhrál tým z Bozkova s názvem

Vejrova pětka, druhé místo obsadilo Vrchlabí a třetí byl FC Ananasovej Expres ze Semil.

Ohlasy na 1. ročník BumperBallu byly velice pozitivní a chystáme se do budoucna uspořádat i další ročníky.

Obrovské díky patří všem zúčastněným týmům za odvalu, děkujeme také sponzorům akce a všem okolo, kteří nám pomohli turnaj v tomto netradičním sportu uspořádat, ať už televizi rtm+ za krátkou reportáž, Sportovnímu centru Semily za poskytnuté prostory, tak i našim

časoměřičům.

Sponzoři akce:

Stavební společnost Vodseďálek Bozkov

- Grily.cz
- TJ Sokol Bozkov
- Restaurace U Medvěda Vysoké nad Jizerou
- Lesnictví Jiří Havrda

Pořadatelé: Roman Vodseďálek a Jakub Koucký

SLOVO CÍRKVE ŘÍMSKOKATOLICKÉ

Drazí Bozkováci a přátelé Bozkova,
jeden z poutníků napsal:

**„Za hlasem bozkovských zvonů
k tobě, maminko naše nejmilejší,
jdeme krajinou Tvoji láskou prozářenou
s radostí v srdci jsme ti blíž a blíž.....“**

Toto putování je znamením roku Božího Milosrdenství, proto je na věži kostela umístěné logo.

„Logo znázorňuje Dobrého pastýře, který bere na ramena člověka. Autorem loga svatého roku je slovinský umělec Marko Ivan Rupnik SJ. Grafika navazuje na fresky Dobrého pastýře z prvních staletí křesťanství a znázorňuje Ježíše, který bere na ramena ztraceného člověka. „Kresba je vytvořena tak, aby ukazovala, že Dobrý pastýř se dotýká těla člověka v jeho hloubce a činí to s takovou láskou, která mění život,“ uvedl Fisichella. Kristovy oči jsou pak propojeny s očima člověka. „Kristus vidí

Adamovýmá očima a ten zase Kristovýmá očima. Každý člověk objeví v Kristu své lidství a budoucnost, která na něj čeká,“ vysvětlil neobvyklý prvek Fisichella.

Pozadí loga tvořené modrými ovály různé barevné sytosti poukazují na pohyb, jímž Kristus vyvádí člověka z temnoty hříchu a smrti. Tmavě modrá barva může také připomínat neproniknutelnost Otcovy lásky.

Vedle kresby se nachází také motto svatého roku: **„Milosrdní jako Otec.“**

Prvním, kdo otevřel v bozkovském kostele Bránu Božího Milosrdenství, byl otec diecéze, biskup Jan Baxant. Mohli jste vidět, že při této příležitosti navštívilo Bozkov mnoho poutníků. Nikdo ze zúčastněných asi nezapomene na zlamanou biskupskou berli při obřadu otevírání Brány. Biskup se zmínil, že otevřené dveře do svatyně vybízejí člověka, aby vešel a našel mír a pokoj v srdci. Takovými otevřenými dveřmi Vašeho srdce jste nás, misionáře saletiny, před dvaceti lety přivítali v Bozkově. V tomto roce jsme s Vámi oslavili i toto výročí. Při této příležitosti by bylo dobré vzpomenout na zemřelého pátera

Josefa Hofmana, který navštívil La Salette. Pod vlivem této návštěvy nechal na věži kostela zhotovit Lasalesttský kříž, který je tam dodnes. V minulých dnech k němu přibýlo v parku u kostela i sousoší s Pannou Marií La Salettskou a dětmi. Toto sousoší připomíná událost z 19. 09. 1846, kdy se dvěma pasáčkům zjevila „Plačící Paní“ a mluvila o problémech a naději pro dnešní svět.

Děti se jmenovaly Maximin Giraud (11let) a Melanie Calvatová (15 let). Děti se navzájem neznaly.

Maximin - pocházel z chudé rodiny. Když mu bylo 17 měsíců, zemřela mu maminka. Dětství trávil tak, že se svým psem a kozou běhal po okolí. Nechodil do školy, ani na katechismus, protože to nebylo povinné.

Melanie - pocházela z chudé, početné rodiny, podobně jako Maximin neuměla číst a psát. Nebylo jí ještě ani 10 let, když byla poslána do služby k okolním sedlákům.

Setkání s Pannou Marií změnilo a obohatilo jejich život. I naše setkání s Pannou Marií, Královnou Hor, vždy obohacuje naše srdce. Poznáváme smysl naší životní poutě.

V tomto jubilejním roce Vám děkujeme za Vaši přítomnost a podporu a za to, že se zde cítíme jako doma.

Chtěli bychom Vás i letos pozvat na naše tradiční poutě:

- 3. 7. 2016 v 8 a 10 hodin, celebruje A. R. D. Radek Jurnečka, arciděkan v Liberci
- 14. 8. 2016 v 8 a 10 hodin, celebruje P Jan Jucha MS, první saletin v Bozkově
- 11. 9. 2016 v 10 hodin
- 25. 9. 2016 v 10 hodin, celebruje P. Jan Poříz OCD.

Děkuji Vám za Vaši vstřícnost, modlitby a finanční dary.

VZPOMÍNKA

Zenu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly...Klamavá je líbeznost, pomíjivá krása; žena, jež se bojí Hospodina, dojde chvály.

.....

Zenu statečnou kdo nalezne? Je daleko cennější než perly.

(Bible, kniha Přísloví 31. kapitola)

Vážení čtenáři Bozkováčku, můj letošní příspěvek bude trochu jiný než v číslech minulých. Přesto ale věřím, že tím splním zadání pana Čermáka, které znělo: Pár řádků ze života vaší organizace a případně nějaký zajímavý příběh ze spolkové (farní) činnosti... Chci zavzpomínat na paní Alenku Lampovou, se kterou jsme se rozloučili vloni před Vánoce v bozkovském Husově sboru. Ona patřila k našemu společenství v Církvi čs. husitské v Bozkově a zároveň k Bozkovu jako takovému. Zde se narodila a zde také prožila celý život. Pominout její životní příběh a to dobré, čím se zapsala do srdcí mnohých, kdo ji znali, by byla velká škoda.

Alenka Lampová si vždycky přála rozloučení z Husova sboru. Až umřu, říkávala, chci pohřeb tady ze sboru

a žádné oslavné řeči o sobě nechci, jen Boží slovo aby zaznělo a kázání na ně.... Když ta chvíle nastala a my ji vyprovázeli na její poslední pozemské cestě, sešli jsme se, podle jejího přání, v modlitebně ve sboru, kam ona, pokud jen trochu mohla, pravidelně přicházela na bohoslužby. A nejen to. S láskou pečovala o ta místa. Připravovala bohoslužebnou místnost, uklízela tu, přebírala věci pro diakonii, v zimě s pomocí syna odmetala sníh, před Vánoce vždy zdobila stromeček a chystala betlém. Měla to tu ráda. A její služba byla obětavá a nezištná. Ostatně celý příběh jejího života je pro nás, kteří tu zůstáváme, odkazem. Příkladem víry, která dává sílu žít a nést a unést i velmi těžké kříže. Příkladem naděje, která nepřestává doufat a nevzdává se ani ve chvíli, kdy už se mnohé zdá ztraceno. A především je příkladem lásky, která se uskutečňuje v práci pro druhé, v obětavé službě bližním. Ano, život Aleny Lampové zůstane příkladem života, který přes všechny bolesti a trápení byl životem pozeňnaným a dobře naplněným.

V životě ji provázal ne jeden kříž, především to byl kříž nemocí. Už od dětství musela čelit mnohým zdravotním problémům, které překonávala s vůlí a houževnatostí sobě vlastní. Přijímala vše, jak přicházelo, s vírou a nadějí se

odevzdávala do Boží vůle. Nikdy nerezignovala a snažila se aktivně všem problémům a bolestem čelit. Svou sílu čerpala u Boha, v jeho veliké moci. Tak statečně přestála nejednu životní zkoušku. Důvěřuj se v Pána, to byla její oblíbená písnička. Vždycky mi říkala, že si ji často v noci, když nemůže spát, v duchu zpívá: Důvěřuj se v Pána. Ó duše má, z večera i z rána, On ti pomáhá...

S láskou a péčí se starala nejen o své blízké, o svou rodinu, ale také byla velmi společenská. Byla ráda mezi lidmi a snažila se pro druhé stále něco dělat. Jak v církvi, tak i v obci. Za minulého režimu byla aktivní ve sboru pro občanské záležitosti a později v důchodovém věku sloužila na výstavách, které se v Bozkově konaly. Tato služba

ji těšila. S každým návštěvníkem přátelsky pohovořila. Velikou radost jí přinášelo také divadlo. Při loutkových představeních mluvila víc jak 15 let roli Kašpárka. Když už pak nemohla, bylo pro ni velmi těžké zůstat sama doma, nemoci jít mezi lidi.

V r. 2013 se její zdraví začalo rychle zhoršovat, přesto se opět snažila vyjít alespoň chvíli ven, přijít do Husova sboru na bohoslužby. I v domově pro seniory v Rokytnici, kde poslední rok pobývala, ráda promluvila s ostatními, ráda byla v jejich společnosti a stále myslela na své blízké a těšila se z každé společné chvíle. Nejen její rodina a přátelé, ale také sestry a bratři ze sboru jsme ji měli moc rádi.

Alenka Lampová odešla tiše, tak jak si přála, smířená s Bohem i s lidmi. Při posledním rozloučení jsme jí děkovali za všechno dobré, co pro nás udělala, za její svědectví víry, naděje a lásky. Děkovali jsme Bohu za její život a prosili, aby ji Pán Bůh přijal k sobě do nebeského domova. Do světla, do radosti. Tam, kde už není žádná bolest a kde přebývá pokoj a dobro.

Jsem moc ráda, že jsem se s ní mohla poznat a setkávat. Děkuji za to Bohu. Zapsala se do mého srdce a jsem přesvědčená, že nejenom do mého.

Krásný a požehnaný letní čas přeje všem čtenářům
Bozkováčku

*Lada Kocourková,
farářka Církve československé husitské v Bozkově*

POHLEDY DO HISTORIE BOZKOVA

Náše feudální panstvo - díl I.

Na stránkách Bozkováčku jsem se už několik let zabýval historií Bozkova. Hlavně v seriálu Stalo se. Dnes bych se chtěl zaměřit na vrchnosti, kterým Bozkov patřil, a proto zde vládly. My sice nevíme, kdy byl Bozkov založen. Zda ve 12., 13. či 14. století. Každý si může vybrat. Důkazy žádné nemáme. Ale s velkou jistotou můžeme tvrdit, že v době založení už byla v Čechách zformována šlechta. Ta u nás vznikala z členů vojvodských rodin jednotlivých kmenů a ze členů knížecí rodiny.

V celých severních Čechách, od Labe na sever a od Pojizeří až po Krušné hory, bylo vše v majetku rodu Markvarticů, kteří byli dříve samostatnými vojvody kme-
ne Charvátů, který sídlil v našem prostoru. Markvartici

se nakonec sňatkovou politikou stali příbuznými Přemyslovců a Charváté byli časem počestěni. Markvartici všechno spravovali z hradu Ralsko. Založili řadu klášterů. Největší byl benediktinský, později cisterciánský klášter Hradiště. Teprve ve 13. století se začali dělit na jednotlivé větve, tím se i jejich území začalo dělit na díly a později na jednotlivá panství.

Vraťme se do Bozkova. Víme, že toto území patřilo Markvarticům. V první polovině 14. století už patřilo klášteru v Hradišti. Je tedy jasné, že Markvarticové darovali naše území mnichům v Hradišti. My ale nevíme, kdy se to stalo. A proto nemůžeme vědět, který z Markvarticů byl tak velkorysý. A také nevíme, které mnichy obdaroval. Benediktiny nebo cisterciáky. Také nevíme, proč jim toto území dal. To je záhada. Samozřejmě, Markvarticové darovali klášterům hodně půdy. Hradištskému dokonce 25 000 hektarů.

V pozdější době, kdy přibýlo dědiců i klášterů, už byly půdní dary menší. Cena půdy stoupala. Tyto dary ale směřovaly ke klášterním statkům, aby se mohly rozšiřovat. Ale náš případ byl jiný. U nás byly darovány pozemky daleko od kláštera. Můžeme se ptát proč? A proč zrovna zde a ne jinde? Stará bozkovská legenda nám dává odpověď. Škoda, že ji nemůžeme ověřit ještě z jiného zdroje. Faktem ale je, že její vyprávění do sebe dobře zapadá. Vychází z ověřené skutečnosti, že benediktini z Hradiště vybudovali blízko pod soutokem Jizery a Kamenice menší klášter. Jednalo se spíše o meditační místo, kam vždy přišla skupina mnichů, nějaký čas zde strávila a zase se vrátila do Hradiště. Bylo to na hlavní zemské stezce. V rámci pobytu mniši podnikali průzkumné výpravy do okolí. A při nich objevili v údolí Vošmendy povrchová ložiska železné rudy.

Informovali o tom zakladatele svého kláštera Heřmana z Ralska, nebo jeho syna, a současný majitel markvartické državy jim daroval stovky hektarů lesa, aby mohli těžit železnou rudu. A oni najali horníky a zahájili těžbu rudy. Samozřejmě, že byly postaveny i malé pece pro tavbu a hamry pro zpracování surového železa. Dále musely být postaveny chaty pro ubytování horníků a jejich rodin a postaven hrádek jako správní středisko pro těžbu rudy a prodej železa. Současně byl u hrádku zřízen velký statek s

několika desítkami hektarů půdy, aby zásoboval horníky potravinami. Současně mohla být z hrádku prováděna i strážní služba na odbočce zemské stezky, která tudy procházela od Navarova na Semilsko a dále k Jičínu. Tak by u nás vzniklo první osídlení. Samozřejmě to neznamenovalo založení vesnice. Ani Bozkova, ani žádné jiné. V pozdním podzimu dolování zřejmě skončilo a horníci se vrátili do svých domovů. Zůstalo jen osazenstvo hrádku. Podle této legendy by mohl být u nás tento pracovní ruch už na konci 11. století. Je škoda, že nemůžeme z žádných dokladů dokázat, kdy se u nás začala těžit železná ruda. Je proto možné, že těžba začala mnohem později. Prostě ani toto nevíme.

Než se dostaneme k majitelům Bozkova, musíme se vypořádat s jednou fámou, která v Bozkově vznikla a je stále publikována ve zprávách o vzniku Bozkova. I když nemá absolutně žádný historický podklad. Nevíte, o jakou fámou jde? Rád vám ji připomenu. Je to tvrzení, že Bozkovsko daroval cisterciáckému klášteru pan Havel Huba ze Sytové.

Myslím si, že při psaní o vzniku Bozkova by se měl každý držet faktů a rozlišovat mezi prokázanou skutečností a pouhými domněnkami a výmysly. Začneme prokázanou historií. Celá oblast severních Čech patřila na začátku českých dějin rodu Markvarticů, kteří získali celé vojvodství

kmene Charvátů (zřejmě příbuzenské vztahy) a další oblasti od českých knížat, protože byli členy knížecího družiny a měli významné postavení u knížecího a královského dvora. Sídliili na hradě Ralsko až do prvních let 13. století. Bozkovsko proto patřilo jim a nikdo jiný ho nemohl darovat klášteru v Hradišti. To je historický fakt. My jenom nevíme, a možná už nikdy nezjistíme, který Markvartic toto území daroval a kterým mnichům to bylo. Proto také nevíme, kdy se to stalo. Největší bozkovský historik p. Štajnygr prozkoumal v Praze všechny historické materiály o Bozkovu a okolí, ale žádné upřesňující informace nenašel. Zkoumal i písemnosti na bozkovské a semilské faře. Rovněž bez úspěchu. Zůstal jen základní historický fakt. Další historici zabývající se Bozkovem, profesor Jaroslav Dolenský a profesor Zdeněk Kalista, přijali tento historický fakt a dále ho už nekomentovali. K prolomení tohoto faktu se odhodlali p. Štajnygr a překvapivě i Matice bozkovská ve svém sborníku z roku 1948. Nemůžeme se divit, že došli k úplně jiným závěrům. To se stává, že tyto závěry se úplně navzájem potírají a vylučují.

Podívejme se na ně podrobně. P. Štajnygr se pokusil na známá fakta naroubovat nejstarší bozkovskou legendu. Co z toho vyšlo? Legenda vychází z ústního podání. Zapsána byla o několik století později. Aby byla zapsána za historický fakt, musela by být napsána v době, kterou popisuje. Tuto podmínku nespĺňuje. A nespĺňuje ani druhou. To by se musel najít nějaký jiný doklad nebo pramen, který by její text potvrdil. Žádný se nenašel. Proto zůstává legendou. Je ale možné, že její pravděpodobnost je dost vysoká. Hlavně proto, že dobře navazuje na historická fakta. Opírá se o rok 1054, kdy pan Heřman z Ralska založil benediktinský klášter v dnešním Klášteru Hradišti a přivedl do něho mnichy z Terachu. Ti pak postavili menší klášter u řeky Jizery. O tom jsem už psal. Toto zařízení smetla povodeň kolem roku 1080. Takže benediktini v našem prostoru prokazatelně byli. A mohli objevit povrchová ložiska železné rudy. Případně se o nich mohli dozvědět od kupců na stezce. Mohli o tom informovat panstvo v Ralsku. A majitel državy jim mohl Bozkovsko darovat, aby mohli těžit rudu. Tím by byla zodpovězena otázka, proč dostali tuto půdu. Tak daleko od svého kláštera. To zní logicky. Tím bychom také věděli, kdo tuto půdu dostal. Byli by to benediktini. To také legenda říká. Datum předání půdy a jméno dárce legenda nezná. Byl by to ale jistě někdo z prvních Markvarticů. Z doby, kdy jejich država byla ještě nerozdělená, kdy Markvartici ještě nevstoupili do velké kolonizace a kdy jim na nějakém tom tisíci hektarů pralesa v pohraničí nezáleželo. Ostatně, na konci 11. století ještě nikdo netušil, že nějaká kolonizace v příštím století přijde. To, co legenda popisuje dál, vypadá věrohodně a zní to logicky. Po získání půdy benediktini založili bozkovský hrádek, pozvali horníky a začali těžbu i zpracování železné rudy. Později pozvali

i kolonisty, aby vykáceli jejich prales a založili Bozkov a později i Jesenný a Roztoky. Pokud by to nestihli, zařídili by to cisterciáci, kteří je v roce 1177 v Hradišti vystřídali a převzali všechn jejich majetek. A tady se už opět dostáváme na půdu historických prokázaných faktů. Bozkov byl skutečně založen jako kolonizační vesnice. V době velké kolonizace. Ale nevíme kdy. Kolonizace probíhala po dobu 250 let. Tady je nemožné trefit se do správného roku nebo alespoň do desetiletí. Ale tvrzení, že Bozkov založili mniši z Hradiště, je hodně, ale opravdu hodně pravděpodobné.

Ale on udělá něco nepochopitelného. Vzdá se všech těchto příjmů a navíc výrazně zmenší svůj půdní fond, když tento prales daruje klášteru v Hradišti. Nedaruje jej blízkému klášteru v Turnově, který založil jeho děda, ale vzdálenému klášteru v Hradišti, který měl v této době dvakrát více půdy než pan Havel. Nevím, jak to vidí čtenáři Bozkováčku, ale pro mne je to nepochopitelné, a proto nemohu uvěřit tomu, co mně Matice nabízí. Nevěřím, že Bozkovsko daroval klášteru pan Havel Hůba. Takový čin, v té době nevídaný, by určitě zaznamenaly historické dokumenty, ale ty o tom mlčí. Také ústní podání nic takového nezaznamenalo. Navíc práce Matice uvádí, že Bozkov byl založen mnichy z Hradiště už někdy v 80. letech 13. stol. Touto závěrečnou úvahou dokument Matice vyvrací sám sebe. V této době vládl na leberském majetku v našem okolí otec pana Havla, pan Jaroslav z Turnova. Pan Havel byl v té době ještě malý chlapec, možná už mladík, ale možná se ještě nenarodil. Pan Jaroslav z Turnova rozdělil svá panství mezi své tři syny až později. Teprve potom vznikl sytovský díl a dostal ho Havel Hůba. Tolik dva výklady o vzniku Bozkova. Historicky doložen není žádný. Výklad Štajnygrův je rozhodně věrohodnější.

Ve druhém dílu se budeme zabývat už majiteli Bozkova. Ale to už budete mít v ruce vánoční Bozkováček.

Hezkou pouť a příjemné léto přeje Luďa Kousal

BOZKOVSKÉ ŽELEZÁŘSTVÍ

Předpokládá se, že první osídlení vzniklo již dříve v údolí potoka Gockrušného - tedy dnešní Vošmendy - pro horníky dobývající železnou rudu a pro výrobce železa. Nad údolím potoka vznikl „hrádek“, zřejmě to v počátku bylo sídlo prvních kolonizátorů, tedy hradištských cisterciáckých mnichů. Podobných center kolonizace - hrádků, tvrzí a klášterů - je porůznu v naší krajině mnoho. Pravděpodobně společně s Bozkovem byly založeny i vsi Roztoky a Jesenný. Staré místní kroniky zasazují jejich založení do roku 1177. Zvláštní je, že do stejné doby jsou ve starých kronikách datovány i další markvartické železářské vsi: Vráta a Koberovy r. 1169, Rovensko p. Tr. r. 1178. Je to doba, kdy vznikala Markvartice iniciovaný klášter v Hradišti, kde železo bylo zřejmě potřeba. Cisterciáci ho uměli vyrábět. Podle J. V. Šimáka mniši někdy potom dostali od Havla Húby „...veliký kus lesa, jenž si mniši vyplenili a zřídili tu farnost u Panny Marie.“ Havel Húba sídlil na Sytové v roce 1323. Postavit kostel přece jen pár let trvá, a tak co se týče prvních písemných zmínek, uvádí se dvě až z padesátých let 14. století: Ve fondu SOKA v Semilech se připomíná zápis v Registrech papežských desátků z roku 1352. Druhá zpráva je v konfirmačních knihách pražské diecéze z let 1356/57, kdy sem byl dosazen kněz Ado.1) Pravděpodobně tu ale byl již někdo před ním. Opat Předbor zhruba v letech 1358 – 60 vyměnil s pánem na Semilech, Haškem Zvířetickým z Lemberka, vsi Bozkov, Roztoky a nějaké dvory v Jesenném za vesnice

blíže hradištskému klášteru. Bozkovská krajina se opět vrátila do rukou Markvartického rodu. Železářství žilo dál.

Bozkovská Tichánkova kronika se zmiňuje o honu pořádaném roku 1276 Bedřichem z Vartenberka, kdy došlo k nálezům rudy – kamene černého - v potoce Gockrušným. Následně tam vznikly doly a jako sídlo zaměstnanců i vesnička Na Václavce. Podle popisu v kronice soudím, že se jednalo o místo asi půl kilometru nad soutokem potoka

Gockrušného a Staroveského, známé pod jménem Zít-kova nebo Baťova skála. Východně od potoka tam je ve svahu blok velice čistého krystalického vápence, kde se v historii několikrát konaly pokusy s těžbou železné rudy a vápence. U jižního konce masivu nalezneme zbytky zasuté šachty pravděpodobně z doby Rohanů. V korytě směřujícím od šachty dolů a v cestě pod ním jsme s Romanem Kurfiřtem před lety nacházeli limonitové konkrce, které dávní horníci a železáři s oblibou vyhledávali pro jejich snazší zpracovatelnost. O několik metrů severněji jsou zbytky vápenické pece. Pozůstatky těžení vápence nalezneme ještě na dalších místech. Roman Kurfiřt tam před lety našel i opotřebovanou palici a klínek. Štěstí s dobýváním železné rudy tady pokoušeli i další. Cituji část z výpisů Romana Kurfiřta z listin ze semilského archivu: „V opisu o propůjčení důlních měř je uvedeno, že společností Klein, Lanna a Liebig byly 3. 12. (pravděpodobně)

roku 1857 propůjčeny čtyři jednoduché důlní míry pod jmény Marie I – IV. Nálezná šachtice (seigerschachte) byla na parcelním čísle France Skrbka v Roztokách a v té době dosáhla hloubky 11 sáhů (cca 22 metrů). Mělo se v ní dobývat ložisko limonitu a jílovité železné rudy.“

Vrátíme se znovu do hlubší minulosti: Pozůstatkem vesničky „Na Václavce“ je dosud zachovaný Vančov. „Vanča“ nebo „Vanček“ jsou dvě z mnoha desítek variant jména Václav. Vesnička se časem stala součástí pozdějšího Jenčova. Kronika pokračuje: „Jako první držitel Jenčova se uvádí Petr z Nístějky...“ Petr z Nístějky, přesněji z Vartenberka, syn Beneše z Vartenberka mladšího, zemřel roku 1402. Jeho rod Nístějku vlastnil od roku 1390. V roce 1411 ji s navarovským panstvím již měl Jan Svojanovský. Založení Václavky se nám tím posouvá o 120 let vpřed z roku 1276 na konec 14. století. Po Bedřichu z Vartenberka jsem marně pátral, domnívám se, že se tady autor kroniky spletl a že se jednalo o Beneše mladšího. Ovšem kronika o Bedřichovi mluví dál: „Při další návštěvě dal prý Bedřich souhlas, aby osada nesla jeho jméno Beda, tedy Bedkovici, dnes Bedkovice.“ Kde byly původní Bedkovice, je silně nejasné, zprávy v kronikách si navzájem odporují. Původní osada podle kronik stála někde v údolí Vošmendy pod bozkovským hrádkem: „Bedkovice byly podle starých zpráv položeny východněji od dnešních (dnešního Podbozkova – L.Š.). Asi tam, kde dnes směrem k Příkrému louky a pole sedláků hamerských se rozprostírají až k chalupě, dnes „Na Prutě“ zvané.“ Což je podstatně jinde nežli Vančov. Vypadá to, že původní Bedkovice vypálili husité v roce 1430 (?). A osadu Jenčov o 200 let později Švédové.

V sousedství osady na Václavce nebyla zdrojem limonitových konkrací pouze Zítkova skála, dalším byly (dnes Pěničkovy) lomy, pod kterými vznikla další osada. Opět nahlédneme do kroniky: „Těžba byla prováděna šachtovým způsobem – odtud i název osady Šach(t)ovec, neda-leko (od osady Na Václavce) proti proudu (Staroveského) potoka. Obyvatelé Šachovce se záhy zabývali dolováním železné rudy v nehlubokých šachtách, kterých tu prý na třicet bývalo...Dolovalo se zde skoro dvě století a za třicetileté války doly opuštěny. Doly zasypány, budovy zchátraly a část Bedkovic (??) se poddolována propadla.“ Datum založení Vančova v roce 1276 je, jak víme, o více jak 100 let špatně. Takže dvě stě let a třicetiletá válka souhlasí. „Když pak koncem 18. století postavena byla v Bohuňovsku železná huť, přiváželi do ní kutíři a havíři z celého zdejšího kraje rudu, a tu opět, třeba jen na krátko, oživilo dolování na Šachovci. Četní havíři se zde opět usadili a povozy koňmi taženými dovážely do hamru jesenského získanou rudu. Avšak sláva hamru měla jen krátké trvání, a proto i dosti výnosné dolování podomácku ochablo, až konečně zaniklo.“

Ladislav Šourek, rentier na volné noze

Krakonošovo 2016

Setkání jeskyňářů

SOKOLOVNA BOZKOV
občerstvení - pivo Rohozec - Svijany
stanový kemp - ubytovna - penzion Dřevěnka
exkurze - jeskyně - pískovny - důlní díla
Bozkov - Poniklá - Rokytnice n. J.
údolí Vošmendy - Obří důl
konference Výzkum podzemí
fotosoutěž Czech Speleo Photo

14. - 16. října 2016

<http://setkani.speleobozkov.cz>

Společné česko-polské poutní setkání v Bozkově

2. - 3. července

BOZKOVSKÁ POUŤ 2016

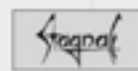

PROGRAM

Sobota 2. července 2016

- 9:00 POUŤOVÝ TURNAJ V NOHEJBALU TROJIC
VÝTVARNÉ DÍLNY (u kostela)
- 14:30 GENERAČNÍ SEDMIBOJ
- 20:00 VEČERNÍ SETKÁNÍ S HUDBOU - taneční zábava

Dědkové

Stagnace

22:30 VELKOLEPÝ OHŇOSTROJ

Neděle 3. července 2016

tradiční bozkovská pouť

MŠE SVATÁ - kostel Navštívení Panny Marie
Tradiční atrakce na náměstí v Bozkově

Vystoupení skupiny NABOSO u Dřevěnky

Těšíme se na Vaši návštěvu
a přejeme příjemnou zábavu

Partneři projektu
Obec Bozkov
Gmina Jeżów Sudecki

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014—2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

EUROREGION
neisse-nisa-nysa

NENECHTE SI UJÍT

Mše svaté o bozkovských poutích

- I. pouť - 3. 7. 2016 v 8 a 10 hodin, celebruje A. R. D. Radek Jurnečka, arciděkan v Liberci
- II. pouť - 14. 8. 2016 v 8 a 10 hodin, celebruje P. Jan Jucha MS, první saletin v Bozkově
- III. pouť - 11. 9. 2016 v 10 hodin
- IV. pouť saletínská - 25. 9. 2016 v 10 hodin, celebruje P. Jan Poříz OCD.

Letní parket u Dřevěnky

- 23. 7. 2016 rock a pop od 21,- hodin, pokrmy z grilu
- 13. 8. 2016 profesionální country kapela „Kapelníci“ z Ž. Brodu od 19,- hodin

Sokolovna

- 3. 9. 2016 poslední prázdninové disko

Motosport

- 17. – 18. 9. 2016 motocyklové závody ECC KTM ENDURO
- 1. 10. 2016 závody traktorů

Sokolovna

- 8. 10. 2016 koncert Tři sestry
- 14.-16.10. 2016 Setkání jeskyňářů s mezinárodní účastí „Krakonošovo 2016“

Výstava soutěžních fotografií Czech Speleo Photo
Konference Výzkum podzemí

- 4. 11. 2016 koncert Arakain a Dymytry

Kostel Navštívení Panny Marie

- 5. 11. 2016 svatohubertská mše
- 6. 11. 2016 vzpomínka na zesulé hasiče

Sokolovna

- 2. 12. 2016 mikulášské disko

Čekáme na vaše příspěvky do Vánočního Bozkováčku 2016. Uzávěrka příštího čísla je 10. prosince 2016.

BOZKOVÁČEK – občasník pro lidi a o lidech z naší obce.
Vydává obec Bozkov v počtu 220 výtisků. Tel.: 481 682 169
Toto číslo vyšlo v červnu 2016.
Textově sestavil K. Čermák, tel. 603 368 471, grafická úprava V. Ouhrabka.
Foto: archiv, K. Čermák, Kresby L. Nesvadbová.
Za podepsané příspěvky odpovídá autor.